

Chazia Mourali

“Ik vind het heerlijk om een bitch te spelen”

Ze is geboren in Parijs, heeft een Tunesische vader, een huis in België en een heel succesvolle carrière in Nederland. Met recht een wereldvrouw, die Chazia Mourali...

Chazia: “Ik heb een Tunesische vader, maar helaas ben ik al jaren niet meer in Tunesië geweest. Toch voelde ik me bijvoorbeeld heel trots toen de film *Shouf shouf habibi* zo goed scoorde en toen Abdelkader Benali in 2003 de Librisprijs won. Ik voel me een Nederlander met een mediterraan randje, dat is denk ik de beste omschrijving. Verder vind ik mezelf helemaal niet zo werelds. Ik ben dan wel in Parijs geboren en spreek vloeiend Frans, maar ik ambieer geen buitenlandse carrière. Ik vind het al spannend genoeg om me hier in televisieland staande te houden. Mijn huis in België vind ik vooral heerlijk vanwege de omgeving. Ik ga vanuit daar regelmatig winkelen in Luik. Bovendien

tuinier ik er veel. Tuinieren is ongelooflijk goed voor de geest. Je kalmeert ervan en tegelijk maak je iets moois. Het liefst ga ik zoveel mogelijk naar België toe. Helaas ben ik er nu een tijdje niet geweest. Ik heb net een heel heftige opnameperiode achter de rug. Ik presenteer drie programma's: *De zwakste schakel*, *De kat in de zak* en *De Achmea kennisquiz*. En de afgelopen drie weken heb ik alleen maar achter elkaar opnames gehad. Dat was echt heel druk. Toch heb ik geen idee hoeveel uur per week ik werk. Het is maar wat je werkt noemt. Als ik in mijn vrije tijd naar een feest ga, zijn daar meestal ook fotografen. Daarom zou je dat ook werk kunnen noemen. Verder kijk ik 's avonds veel naar buitenlandse presentatoren op televisie. Zij inspireren mij enorm. En ik winkel veel, laatst heb ik prachtige laarzen gekocht. Die draag ik nu, maar ik draag ze ook in *De zwakste schakel*. Werk en privé liggen wat dat betreft dicht bij elkaar. Werk is heel belangrijk voor me. Het is een expressievorm. Ik ontmoet er leuke mensen door, mijn collega's worden vaak vrienden. En dan verdien ik ook nog geld met mijn werk. Ik houd erg van de onafhankelijkheid die dat met zich meebrengt. Ik vind mijn werk op veel fronten bevredigend. Toch houd ik

ook privé-dingen gescheiden. Dat heb ik wel geleerd. Niet elke vrouw uit Appelscha hoeft te weten wat er in mijn slaapkamer gebeurt. Dat gaat mij te ver.”

Borstkanker

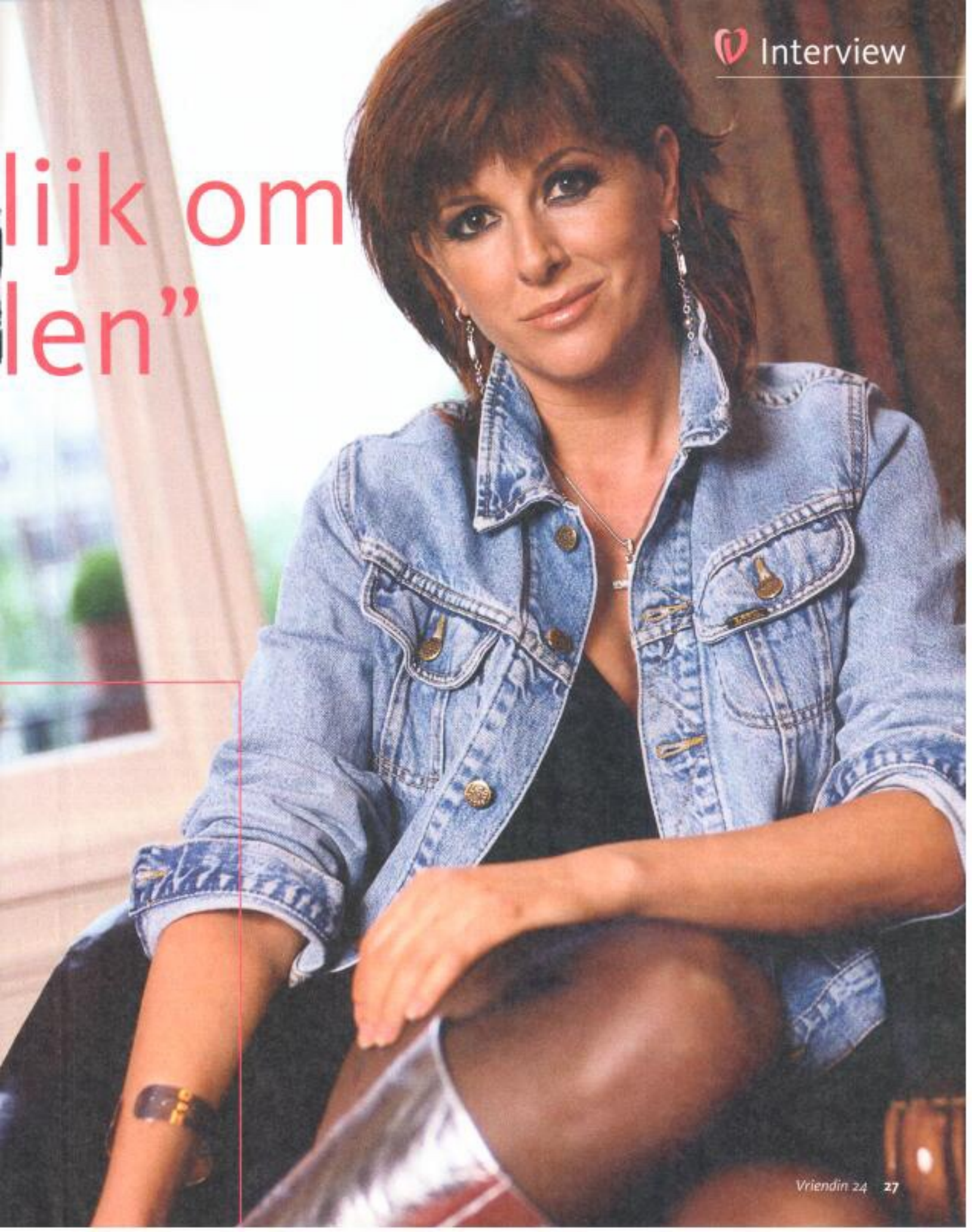
“Soms kan ik door mijn werk iets bijdragen aan een doel dat mij aan het hart gaat. Zo ben ik vorig jaar uitgeroepen tot lingerie draagster van het jaar. Echt een compliment. Vrouwen kozen mij vanwege mijn persoonlijkheid. Ze vonden dat ik kracht uitstraalde. Mannen vonden mij sexy. Dat lijkt me een goede combinatie. En het mooie was dus dat ik aandacht kon vragen voor de strijd tegen borstkanker. De lingeriebranche heeft geld beschikbaar gesteld, dat vond ik prachtig. Mijn moeder heeft twee keer borstkanker gehad. Godzijdank gaat het nu weer heel goed met haar. Maar de ziekte houdt me wel bezig. In het begin van het jaar ben ik een paar keer onder de zonnebank gegaan, om het ergste wit weg te krijgen. Maar op een gegeven moment vind ik het dan wel genoeg, die straling is toch niet goed voor je huid. Niet dat ik de hele dag over kanker nadenk; dan zou je té bang voor de ziekte zijn. Net alsof je het bij wijze van spreken al hebt en dat schiet ook niet op. Maar ik leef wel gezond. Ik zorg dat ik goed slaap, ik sport

en let op mijn lijn. Ik vind het prettig om slank te zijn en voel me fit als ik veel sport. Toch zorg ik ook dat ik niet in een totaal macrobiotische toestand terechtkom. Ik ben net vijf kilo afgevalen, maar dan mag ik van mezelf >>

Wie is Chazia:

Geboorteplaats: Parijs.
Geboortedatum: 30 september 1963.
Woonplaats: Amsterdam (en een huisje in België).
Relatie: Daarover doet Chazia geen uitspraken...
Opleiding: Gymnasium, studie Franse Taal en Letterkunde.
Carrière: Chazia begon bij Ireen van Ditshuizen op de redactie van TV3 en vervolgens ging ze via het RTL4-nieuws (redactie) en Kenmerk (verslaggeving en presentatie) naar AT5. Daarna kwam ze bij de NCRV terecht waar ze onder meer *De sollicitatieweek*, *Denkwijzer* en *Netwerk* heeft gepresenteerd, en voor Jos op 1 interviewde Chazia een aantal schrijvers. Ze heeft ook nog bij Teleac/NOT gewerkt en was betrokken bij een project voor de Franse zender TV5. Op het moment presenteert ze de RTL 4-programma's *De zwakste schakel*, *De kat in de zak* en *De Achmea kennisquiz*.

lijk om
len”

heeft wel het idee dat er iets is na de dood, zij communiceert met geesten. Ik zie zeker dat zij iets kan met mensen. Ze geeft ook antwoorden waarvan die mensen zeggen dat zij die dingen nooit kan weten. Ik kan niet goed uitleggen wat er gebeurt als Char met iemand praat. Ik ben elke keer weer verbijsterd, het fascineert me enorm. Mensen voelen zich altijd opgelucht als ze met

gesproken, maar dat vind ik getuigen van minachting. Het probleem van die man is opgelost en daar gaat het om. Of je in geesten gelooft of niet, Char creëert een magische sfeer. En dat vind ik fascinerend."

Dromen

"Ik ben heel tevreden met mijn carrière zoals-ie nu is. In alledrie de programma's die ik presenteer, kan ik op een andere manier iets van mezelf kwijt. In *De Achmea Kennisquiz* mag ik kleren aan van veertienjarige meises, rokjes en zo. Ik droeg zelfs een keer twee staartjes. Sommige mensen begrijpen er niks van dat ik dat leuk vind. Zij vinden dat ik mijn imago als serieuze journalist te grabbel gooi. Maar ik zie er de humor wel van in. Net zoals ik het enig vind om in *De zwakste schakel* met knalrode lippenstift en een strakke coupe de strenge juffrouw zijn. Heerlijk om een bitch te spelen, juist omdat ik dat eigenlijk helemaal niet ben. En in *De kat in de zak* mag ik opkomen voor consumenten die onrecht is aangedaan. Ik ben behoorlijk gevoelig voor onrecht. Mijn moeder is lerares Frans en ik ging een keer mee met een schoolreisje van haar. Op een gegeven moment zag ik dat zes heel stoere jongens het kwetsbaarste jochie uit de klas pakten. Ze tilden hem op om hem in het water te gooien, en de meiden uit die klas stonden er alleen maar een beetje opgewonden bij te gillen. Ik vond het verschrikkelijk om te zien en ben ontzettend boos geworden. Ik was zó kwaad dat ik de appel, die ik net aan het eten

was, in de richting van de boosdoeners gooide. Normaal gesproken doe ik nooit zulke dingen, maar nu sprong ik echt uit mijn vel. Dit leek op het mechanisme dat ook in oorlogen ontstaat. Mensen gaan zich zo sterk voelen in een bepaalde groep, dat ze alle grenzen van fatsoen overschrijden. Ik kan heel slecht tegen zulk gedrag. Zo kan ik het ook niet aanzien dat de politie vaak verkeerd handelt. Een vriend van mij

"Door mijn moeders ziekte ben ik met de neus op de feiten gedrukt"

best weer eens een bonbonnetje. Door mijn moeders ziekte ben ik met de neus op de feiten gedrukt. Ik weet nu hoe belangrijk medische ontwikkeling is. Het kan een dierbare schelen. Toch was ik me daarvoor ook al vrij bewust van alles. Ik ben niet heel spiritueel, maar wel bijgelovig. Ik brand regelmatig kaarsjes in een kerk als ik het gevoel heb dat dierbaren dat nodig hebben. En als ik een bepaald doel in mijn hoofd heb – iets heel graag wil – leg ik gelukspoppetjes onder mijn kussen. Niet dat ik per se geloof dat die poppetjes werken, maar ze helpen mij om te focussen op wat ik wil bereiken. Verder ken ik heel bijzondere momenten. Gisteren was ik een wandeling aan het maken. Op een gegeven moment zag ik een rijtje bloesembomen. Ze stonden zo prachtig in bloei, ik was er echt door gefascineerd. Ik ben in het gras gaan zitten en bleef met een diep, enorm gevoel van geluk en nederigheid genietend om me heen kijken. Het was een moment van eeuwigheid; alsof de wereld even stilstond. Ik weet niet of je zulke momenten spiritueel moet noemen. In ieder geval heb ik dan een enorm ontzag voor de schoonheid van de natuur, de poëzie van het leven."

Geesten

"Ik geloof niet dat er iets is na de dood. Toch lijkt het me erg leuk als Char - *Het medium* weer terugkomt op televisie. Dat zou ik graag weer presenteren. Char

haar hebben gesproken. Of Char ze nou helpt door met geesten te praten of door haar eigen intelligentie of psychologie, daar ga ik niet over. Zelf houd ik professionele afstand, maar zolang onze gasten niet gekwetst raken, kan ik voor mezelf verantwoordelijk dat ik dat programma presenteer. Het meest bijzondere dat me is bijgebleven, is een programma dat we nooit hebben uitgezonden. Het was een gesprek tussen Char en de vader van Rowena, het meisje van Nulde. Die man zat helemaal te trillen toen Char binnenkwam, het was gewoon naar om te zien. Op een gegeven moment vroeg Char hem: 'Is er een regenboog in de kamer van Rowena?' Ik moest haar uitleggen dat de man van zijn vrouw was gescheiden en hij dus niet kon weten hoe Rowena's kamer eruitzag. Daarop pakte Char hem vast en zei: 'Jij voelt je schuldig. Je

"Vrouwen vinden dat ik kracht uitstraal"

denkt dat Rowena misschien niet was vermoord als jij niet van je vrouw was gescheiden. Maar het is niet jouw schuld. Rowena vergeeft jou.' Tja, of dat waar is, weet ik niet. Ik weet alleen dat die man zich heel opgelucht voelde. Dan kun je de intellectuele journalist gaan uithangen en beweren dat er geen bewijzen zijn dat Char echt met Rowena's geest heeft

werd een keer in elkaar geslagen en rende keihard naar het bureau. 'Als jullie nu meekomen, kunnen jullie de daders nog pakken,' riep hij. Maar nee, hij moest eerst een hele stapel formulieren invullen, voordat de agenten konden meekomen. Belachelijk. En de politie let wel op kleine mierendingetjes. Als ik mijn vuilniszakken hier in Amsterdam een uurtje te vroeg buitenzet, krijg ik een bekeuring. Maar goed, mijn carrière. Ik heb heel lang van alles en nog wat nagejaagd. Ik heb keihard gewerkt om te komen waar ik nu ben, veel gelaten ook. Dan werkte ik veertien uur per dag en ging bijvoorbeeld niet mee naar de cabarettvoorstelling van mijn toenmalige vriend. Achteraf weet ik niet of ik in die zin altijd de juiste keuzes heb gemaakt. Maar ik ben er wel door gekomen waar ik nu ben. En daar ben ik best trots op, want ik vind de programma's die ik op dit moment presenteer ontzettend leuk om te maken en hoop dit werk nog heel lang te doen. Privé heb ik nog veel dromen. Maar die houd ik liever voor me!"

